Εργαστήριο Ψηφιακών Συστημάτων Ελέγχου Ακαδημαϊκό Έτος 2015-2016

ΣAE-II

6η Εργαστηριακή Ασκηση

Ελεγχος με χρήση Analog-to-Digital και Digital-to-Analog μετατροπέων και πεπερασμένης ακρίβειας αριθμητικής Κινούμενου Ανεστραμμένου Εκκρεμούς

Μπολάτογλου Γεώργιος

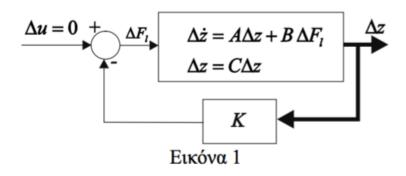
1. Δυναμικές εξισώσεις

Οι δυναμικές εξισώσεις του γραμμικοποιημένου συστήματος του κινούμενου εκκρεμούς γύρω από την κατακόρυφη θέση ισορροπίας είναι :

$$\begin{bmatrix} \Delta \dot{x} \\ \Delta \ddot{x} \\ \Delta \dot{\theta} \\ \Delta \ddot{\theta} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & -\frac{B_l}{M} & \frac{mg}{M} & -\frac{B_r}{Ml} \\ 0 & 0 & 0 & 1 \\ 0 & -\frac{B_l}{Ml} & \frac{(m+M)g}{Ml} & -\frac{B_r}{ml^2} - \frac{B_r}{Ml^2} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \Delta x \\ \Delta \dot{x} \\ \Delta \theta \\ \Delta \dot{\theta} \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 0 \\ \frac{1}{M} \\ 0 \\ \frac{1}{Ml} \end{bmatrix} \Delta F_l$$

$$\begin{bmatrix} \Delta x \\ \Delta \dot{x} \\ \Delta \theta \\ \Delta \dot{\theta} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} \Delta x \\ \Delta \dot{x} \\ \Delta \dot{\theta} \\ \Delta \dot{\theta} \end{bmatrix}.$$

Εφαρμόζουμε έναν νόμο ελέγχου ώστε οι πόλοι του κλειστού να πανε στο -1, -2, -3, -4

A)

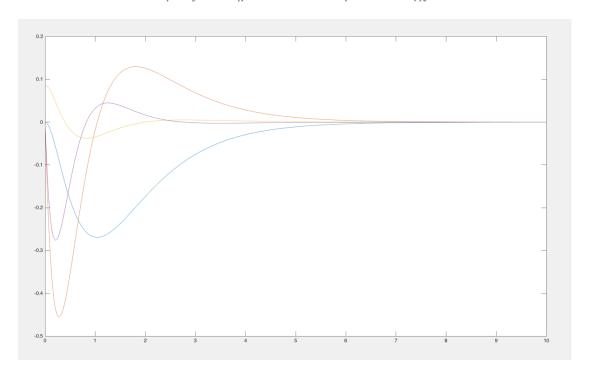
Απόκριση λόγω αρχικών συνθηκών $\Delta z(0) = [0\ 0\ \pi/36\ 0]$ του κλειστού συστήματος:

Υλοποιούμε τον εξής κώδικα:

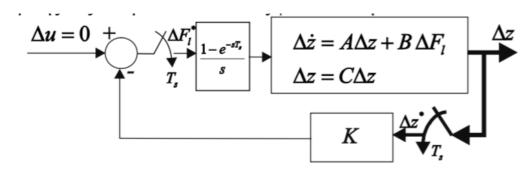
```
clc;
 1 -
 2 -
        clear;
 3
 4 -
        M=1; m=1; l=1; B_l=0.3; B_r=0.3; g=10;
 5
        A_lin=zeros(4,4);B_lin=zeros(4,1);
 6 -
7
 8 -
        A_{lin}(1,2)=1;
        A_{lin}(2,2) = -B_{l/M};
9 -
        A_{lin}(2,3)=m*g/M;
10 -
        A lin(2,4)=-B r/M/l;
11 -
        A lin(3,4)=1;
12 -
        A_{lin}(4,2) = -B_{l/M/l};
13 -
        A_{lin}(4,3) = (m+M)*q/M/l;
14 -
        A_{lin}(4,4) = -B_r/m/l^2 - B_r/M/l^2
15 -
16
        B_{lin}(2)=1/M;
17 -
        B_{lin}(4)=1/M/l;
18 -
19
20 -
        C_{lin=eye(4)};
        D_lin=[0;0;0;0];
21 -
22 -
        K_f_xdx=place(A_lin,B_lin,[-1;-2;-3;-4]);
        A_lin_2=A_lin-B_lin*K_f_xdx;
23 -
        t=[0:0.001:10];u=zeros(size(t));
24 -
25
        z0=[0 \ 0 \ pi/36 \ 0]';
26 -
        xdx_cl=lsim(A_lin_2,B_lin,C_lin,D_lin,u,t,z0);
27 -
        plot(t,xdx_cl);
28 -
```

Και η απόκριση είναι:

Τμήμα Ηλεκτρολόγων Μηχανικών και Τεχνολογίας Υπολογιστών Πάτρας Τομέας Συστημάτων και Αυτομάτου Ελέγχου

Β) Σχεδιάζουμε έναν ελεγκτή τέτοιον ώστε:

Καλούμαστε να υπολογίσουμε τις διακριτές συναρτήσεις μεταφοράς θεωρώντας ότι για διαφορετικές περιόδους δειγματοληψίας:

Προσθέτουμε στον παραπάνω κώδικα τα εξής:

```
31 - Ts=1;
32 - [A,B,C,D]= c2dm(A_lin_2,B_lin,C_lin,D_lin,Ts,'ZOH');
33 - [n,d]=ss2tf(A,B,C,D);
34
35 - dx=tf(n(1,:),d,Ts)
36 - dxdot=tf(n(2,:),d,Ts)
37 - dth=tf(n(3,:),d,Ts)
38 - dthdot=tf(n(4,:),d,Ts)
```

όπου και μεταβάλλουμε το Ts.

Υπολογίζουμε τις διακριτές συναρτήσεις μεταφοράς θεωρώντας ότι για διαφορετικές περιόδους δειγματοληψίας:

Για Ts=0.1s:

dx =

Sample time: 0.1 seconds
Discrete-time transfer function.

dxdot =

Sample time: 0.1 seconds Discrete-time transfer function.

dth =

Sample time: 0.1 seconds
Discrete-time transfer function.

dthdot =

Sample time: 0.1 seconds Discrete-time transfer function.

Για Ts=0.01

dx =

Sample time: 0.01 seconds Discrete-time transfer function.

dxdot =

Sample time: 0.01 seconds
Discrete-time transfer function.

dth =

Sample time: 0.01 seconds Discrete-time transfer function.

dthdot =

Sample time: 0.01 seconds Discrete-time transfer function.

Για Ts=0.001

dx =

Sample time: 0.001 seconds
Discrete-time transfer function.

dxdot =

Sample time: 0.001 seconds Discrete-time transfer function.

dth =

Sample time: 0.001 seconds Discrete-time transfer function.

dthdot =

Sample time: 0.001 seconds Discrete-time transfer function.

Για Ts=0.0001

dx =

Sample time: 0.0001 seconds Discrete-time transfer function.

dxdot =

Sample time: 0.0001 seconds Discrete-time transfer function.

dth =

Sample time: 0.0001 seconds
Discrete-time transfer function.

dthdot =

Sample time: 0.0001 seconds Discrete-time transfer function.

Για Ts=1

dx =

$$-0.05033$$
  $z^3 - 0.1572$ $z^2 - 0.005327$ $z + 0.0004034$ $--- z^4 - 0.5713$ $z^3 + 0.08497$ $z^2 - 0.00385$ $z + 4.54e-05$

Sample time: 1 seconds
Discrete-time transfer function.

dxdot =

$$-0.1856$$
  $z^3 + 0.1396$ $z^2 + 0.04787$ $z - 0.001934$ $---- z^4 - 0.5713$ $z^3 + 0.08497$ $z^2 - 0.00385$ $z + 4.54e-05$

Sample time: 1 seconds

Discrete-time transfer function.

dth =

```
0.01155 z^3 - 0.02589 z^2 + 0.01373 z + 0.0005996
-----z^4 - 0.5713 z^3 + 0.08497 z^2 - 0.00385 z + 4.54e-05
```

Sample time: 1 seconds
Discrete-time transfer function.

dthdot =

```
-0.03416 z^3 + 0.04986 z^2 - 0.01254 z - 0.003157
-----z^4 - 0.5713 z^3 + 0.08497 z^2 - 0.00385 z + 4.54e-05
```

Sample time: 1 seconds
Discrete-time transfer function.

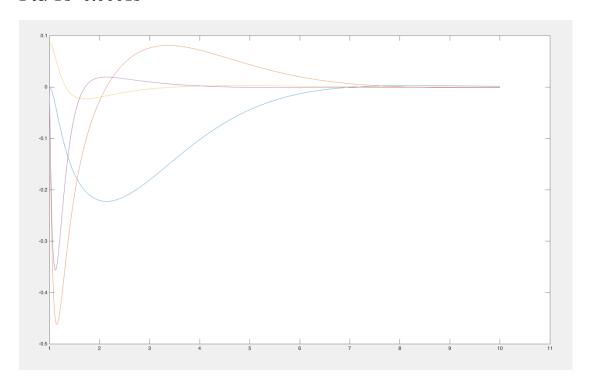
Γ)

Απόκριση $\Delta z^*(kTs)$ λόγω αρχικών συνθηκών $\Delta z(0) = [0\ 0\ \pi/36\ 0]$ του κλειστού συστήματος για διαφορετικές περιόδους δειγματοληψίας Ts:

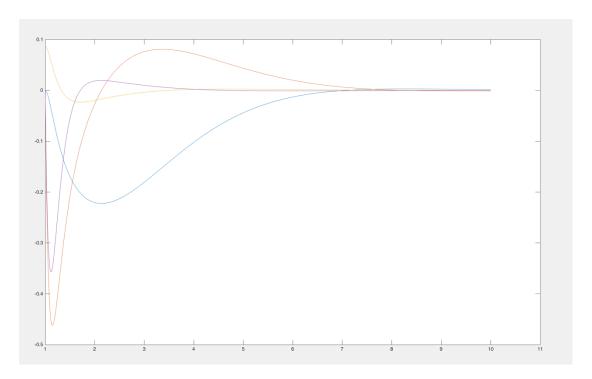
Στον παραπάνω κώδικα προσθέτουμε:

```
44 -
       cnt=1;
       z(:,1)=z0;
45 -
    □ for t1=1:Ts:10
46 -
47 -
            u=-K f xdx*z(:,cnt);
            z(:,cnt+1)=A*z(:,cnt)+B*u;
48 -
49 -
            cnt=cnt+1;
50 -
      ∟ end
       t1=1:Ts:10+Ts;
51 -
52 -
     plot(t1,z);
```

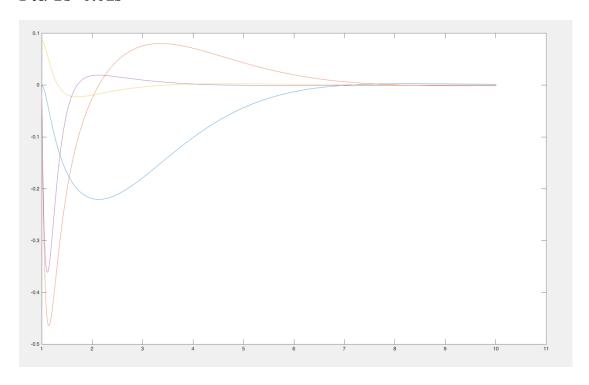
Για Ts=0.0001s

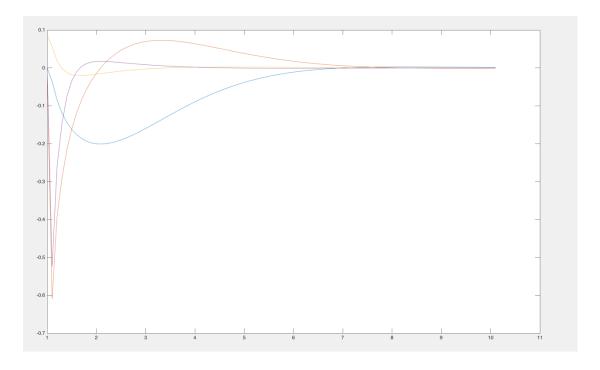
Για Ts=0.001s

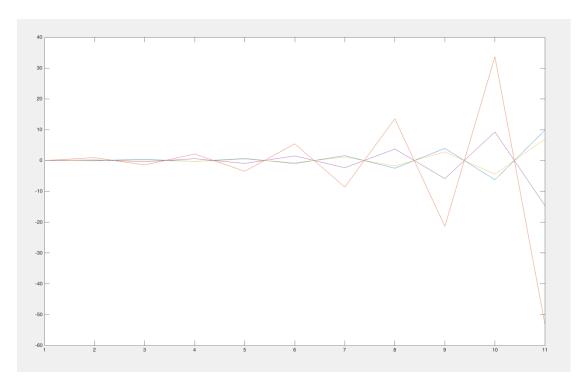
Για Ts=0.01s

Για Ts=0.1s

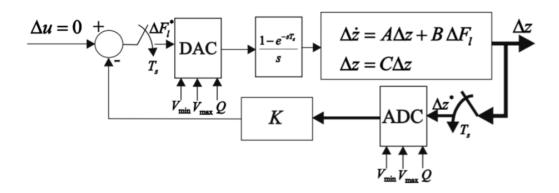
Για Ts=1s

Παρατηρούμε ότι για Ts=1 το σύστημα πάει στην αστάθεια, ενώ με τις υπόλοιπες έχουμε σχεδόν τέλειες αποκρίσεις.

 Δ)

Καλούμαστε να φτιάξουμε έναν ADC και DAC μετατροπέα όπως φαίνεται παρακάτω:

Υλοποιούμε τον κώδικα:

```
1 -
        clc;
 2 -
        clear;
 3
 4 -
        M=1; m=1; l=1; B_l=0.3; B_r=0.3; g=10;
 5
 6 -
        A_{lin}=zeros(4,4); B_{lin}=zeros(4,1);
 7
 8 -
        A_{lin}(1,2)=1;
 9 -
        A_{lin}(2,2) = -B_{l/M};
        A lin(2,3)=m*q/M;
10 -
        A_{lin}(2,4) = -B_r/M/l;
11 -
12 -
        A_{lin}(3,4)=1;
        A_{lin}(4,2) = -B_{l/M/l};
13 -
        A_{lin}(4,3)=(m+M)*g/M/l;
14 -
15 -
        A_{lin}(4,4) = -B_r/m/l^2 - B_r/M/l^2
16
17 -
        B_{lin}(2)=1/M;
18 -
        B_{lin}(4)=1/M/l;
19
20 -
        C_{lin=eye(4)};
21 -
        D_{lin}=[0;0;0;0];
22 -
        K_f_xdx=place(A_lin,B_lin,[-1;-2;-3;-4]);
23 -
        A_lin_2=A_lin-B_lin*K_f_xdx;
24 -
        t=[0:0.001:10];u=zeros(size(t));
25
        z0=[0 \ 0 \ pi/36 \ 0]';
26 -
        xdx_cl=lsim(A_lin_2,B_lin,C_lin,D_lin,u,t,z0);
27 -
        plot(t,xdx_cl);
28 -
33 -
        Q = 6;
34 -
        Vmin=-128;
35 -
        Vmax=128;
36
37 -
        cnt=1;
         z(:,1)=z0;
38 -
        ADC(:,1)=adc(z(:,1),Q,Vmin,Vmax);
39 -
      □ for t1=1:Ts:10
40 -
             u=-K_f_xdx*ADC(:,cnt);
41 -
             z(:,cnt+1)=A*z(:,cnt)+B*u;
42 -
             ADC(:,cnt+1)=adc(z(:,cnt+1),Q,Vmin,Vmax);
43 -
44 -
             cnt=cnt+1;
45 -
       <sup>∟</sup> end
46 -
         t1=1:Ts:10+Ts;
47 -
        plot(t1,ADC);
```

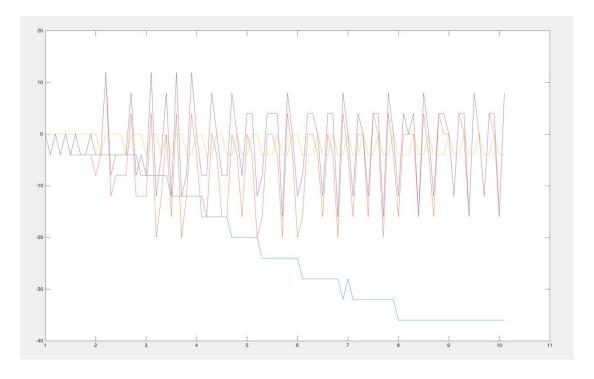
Και την συνάρτηση ΑDC

```
function [v_adc]=adc(v_in,q,v_min,v_max)
delta=(v_max-v_min)/(2^q);
if v_in<v_min,v_in=v_min;...
elseif v_in>v_max-delta,v_in=v_max-delta;end
v_adc_b=floor((v_in-v_min)/delta);
v_adc=v_min+v_adc_b*delta;
v_adc_b=dec2bin(v_adc_b,q);
```

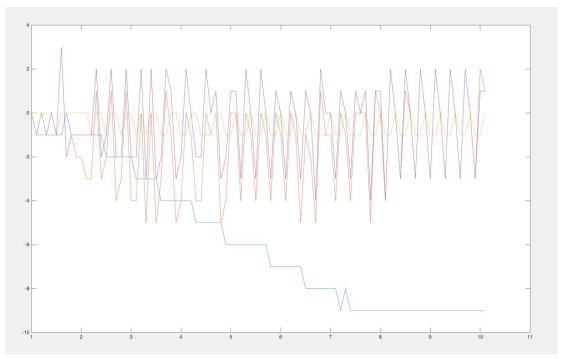
Για διαφορετικές τιμές δειγματοληψίας Τς και διαφορετικά bits έχουμε τα παρακάτω:

Για Ts=0.1

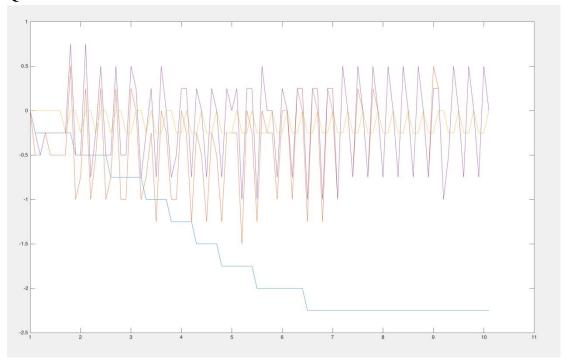
Q=6 bits

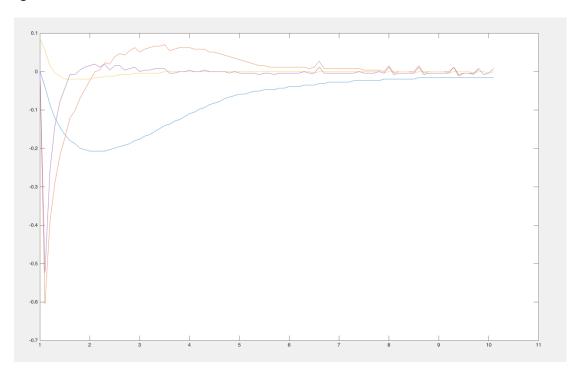
Q=8 bits

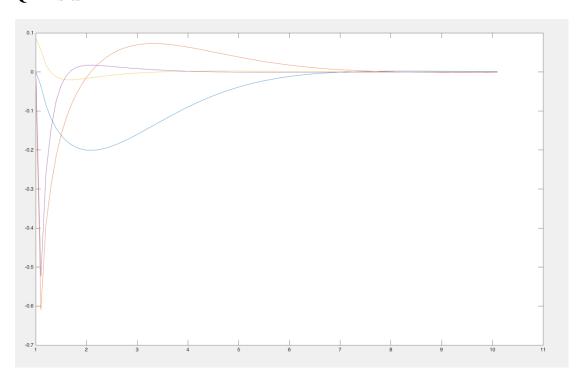
Q=10 bits

Q=16 bits

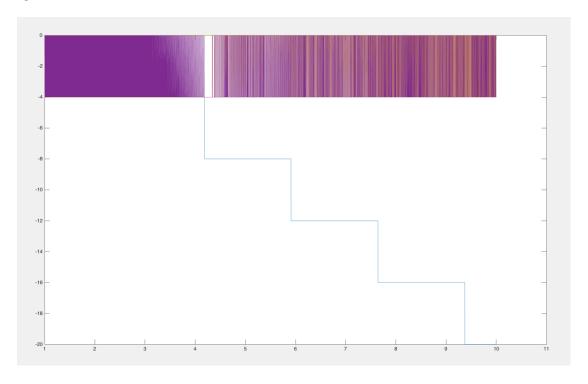

Q=22 bits

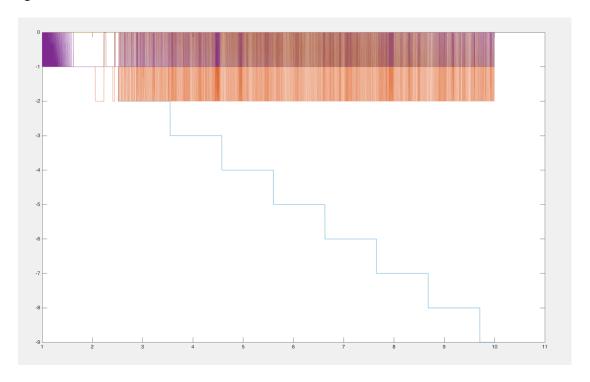

Για Ts=0.001

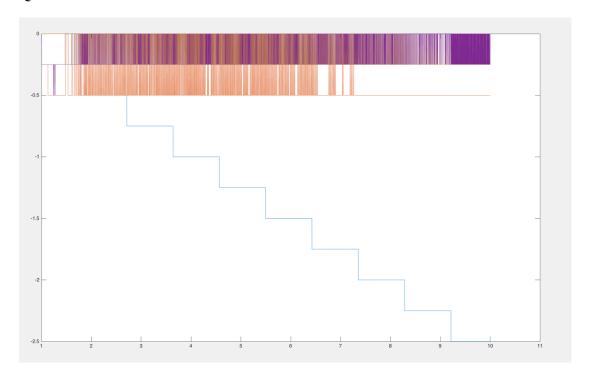
Q=6 bits

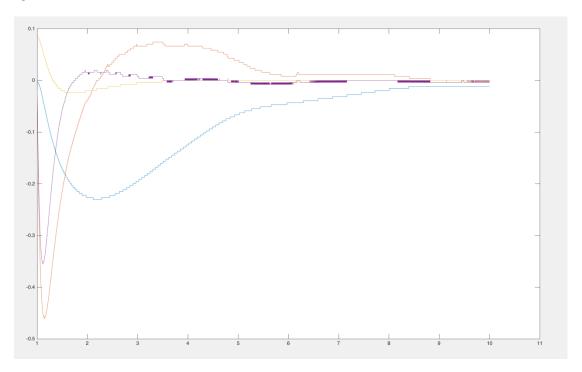
Q=8 bits

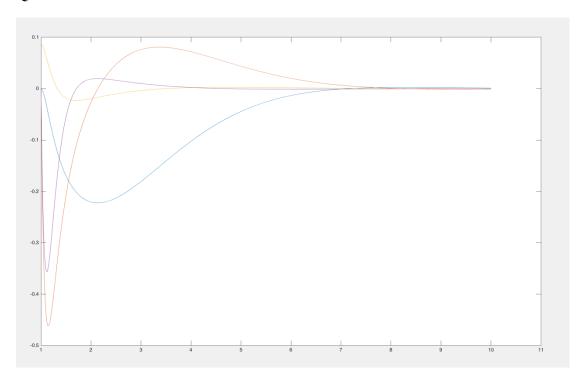
Q=10 bits

Q=16 bits

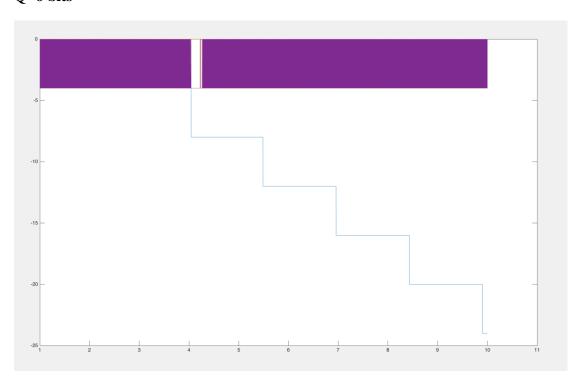

Q=22 bits

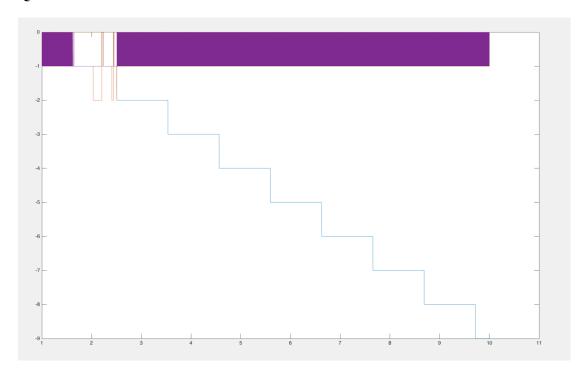

Για Ts=0.0001

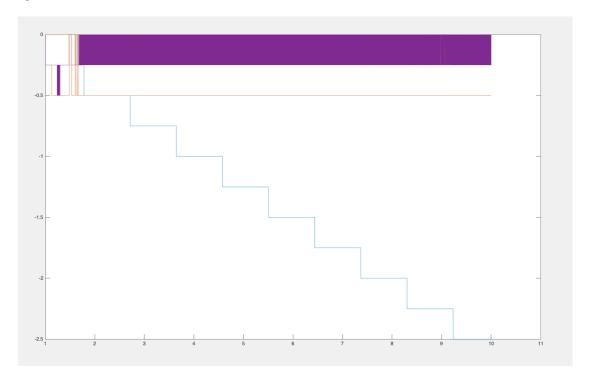
Q=6 bits

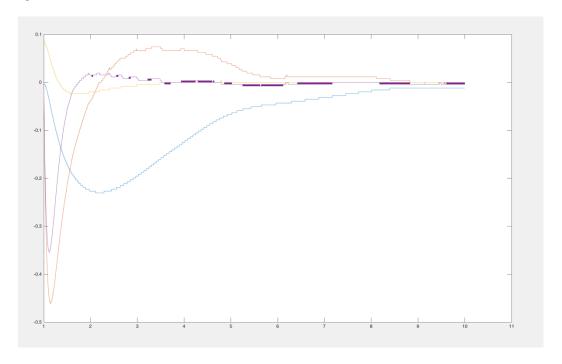
Q=8 bits

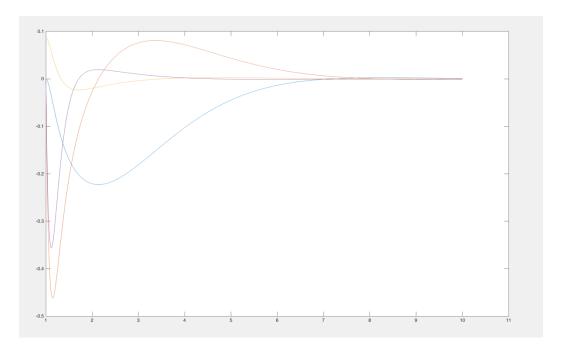
Q=10 bits

Q=16 bits

Q=22 bits

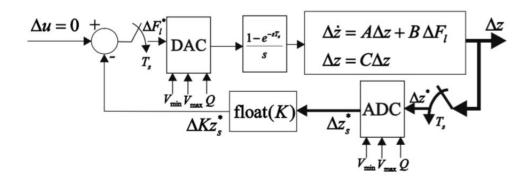

Παρατηρούμε πως όσο αυξάνεται ο αριθμός των bits έχουμε μεγαλύτερη ακρίβεια και μικρότερο σφάλμα σε σχέση με τις τιμές στην είσοδο του μετατροπέα. Ανεξαρτήτως δειγματοληψίας μετά τα 16 bit αρχίζει και σχηματίζεται η μορφή της απόκρισης της διακριτής συνάρτησης μεταφοράς

Καθώς αυξάνεται η περίοδος δειγματοληψίας βλέπω πως έχω μεγαλύτερα σφάλματα στην απόκριση, μιας και μεγαλύτερη δειγματοληψία σημαίνει και μεγαλύτερα «χρονικά άλματα» από την μία τιμή στην επόμενη.

E)

Καλούμαστε να μετατρέψουμε τις τιμές από τον ADC σε αριθμούς κινητής υποδιαστολής m-bits για το mantissa και e-bits για το exponent.

Ο κώδικας που προσθέσαμε στον παραπάνω είναι ο εξής:

```
33 -
        Q = 16;
34 -
        Vmin=-128;
        Vmax=128;
35 -
        m=5;
36 -
37 -
        e=5;
38 -
        cnt=1;
        z(:,1)=z0;
39 -
        ADC(:,1)=adc(z(:,1),Q,Vmin,Vmax);
40 -
41 -
      \neg for i=1:4
42 -
             ZOUN(i,1)=num2float(ADC(i,1),m,e);
43 -
       <sup>∟</sup> end
44

¬ for t1=1:Ts:10

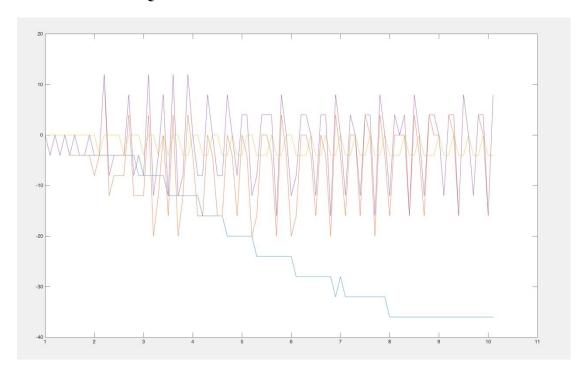
45 -
46 -
             u=-K_f_xdx*ZOUN(:,cnt);
             z(:,cnt+1)=A*z(:,cnt)+B*u;
47 -
48 -
             ADC(:,cnt+1)=adc(z(:,cnt+1),Q,Vmin,Vmax);
49
             for i=1:4
50 -
      白
                   ZOUN(i,cnt+1)=num2float(ADC(i,cnt+1),m,e);
51 -
52 -
             end
53 -
             cnt=cnt+1;
54 -
       <sup>∟</sup> end
        t1=1:Ts:10+Ts;
55 -
56 -
        plot(t1,ZOUN);
```

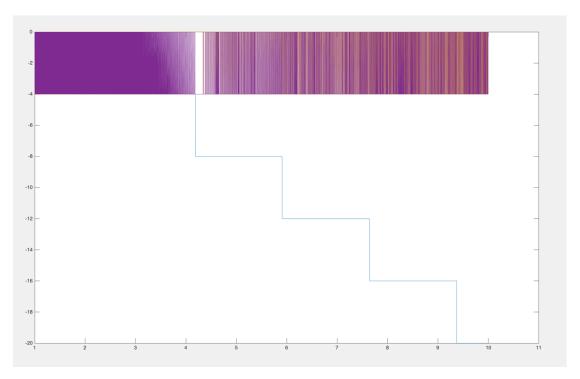
και η συνάρτηση numtofloat

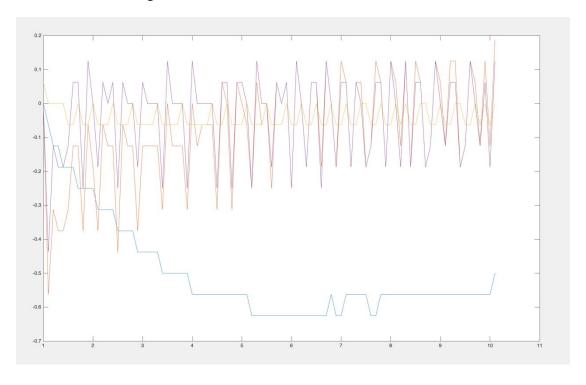
```
□ function [x_float]=num2float(x,m,e)
1
2 -
         e_number=0;
 3 -
         sm=0; for i=1:m-1; sm=sm+1/2^i; end
 4 -
      \Rightarrow for j=-2^(e-1)-1:2^(e-1)-1;...
 5 -
          if x==0,e_number=0;
 6 -
          elseif x>sm*2^(e-1)-1, e_number=2^(e-1)-1;
 7 -
          elseif and (0.5 \le abs(x)/(2^j), abs(x)/(2^j) \le 1), e_number = j; end;...
 8 -
         if e_number>=0,e_number_b=strcat('0',dec2bin(e_number,e-1));end
if e_number<0, e_number_b=strcat('1',dec2bin(-e_number,e-1));end</pre>
9 -
10 -
11 -
         m_number=round((abs(x)/(2^e_number))*2^(m-1));
         if x>0,m_number_b=strcat('0',dec2bin(m_number,m-1));end
if x<0,m_number_b=strcat('1',dec2bin(m_number,m-1));end</pre>
12 -
13 -
         if x==0,m_number_b=strcat('0',dec2bin(0,m-1));end
14 -
15 -
         mantissa_exponent=strcat(m_number_b,e_number_b);
16 -
         x_float=sign(x)*(m_number*2^(-m+1))*(2^e_number);
```

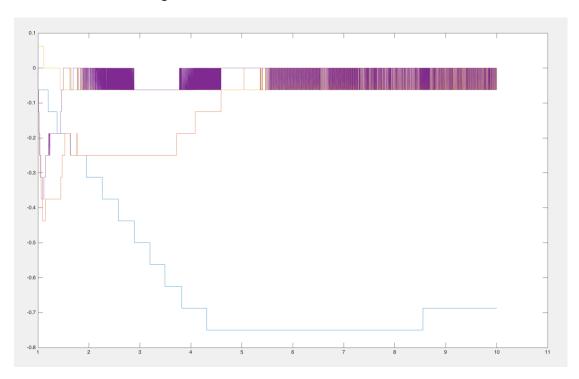
Για διάφορες τιμές Ts, Q και m,e-bits έχουμε:

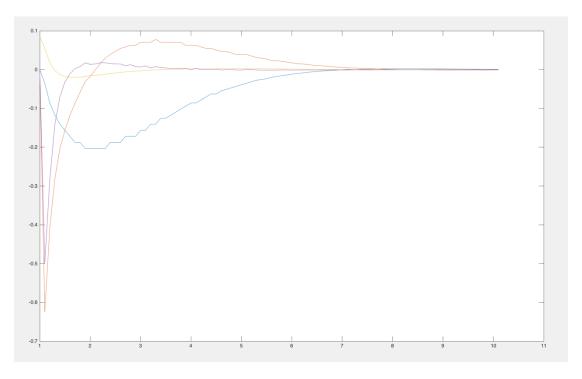
Για (m,e)=(5,5)

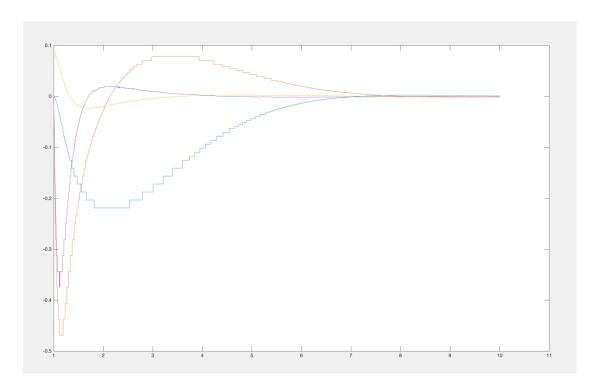

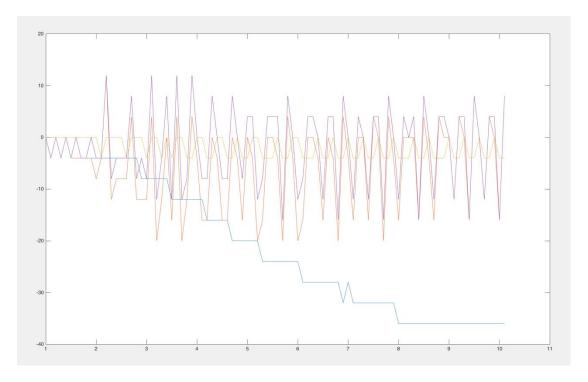

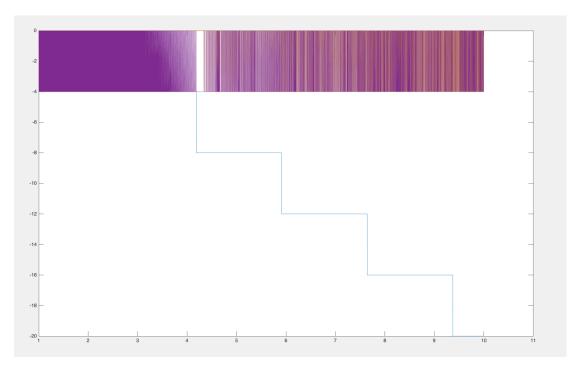

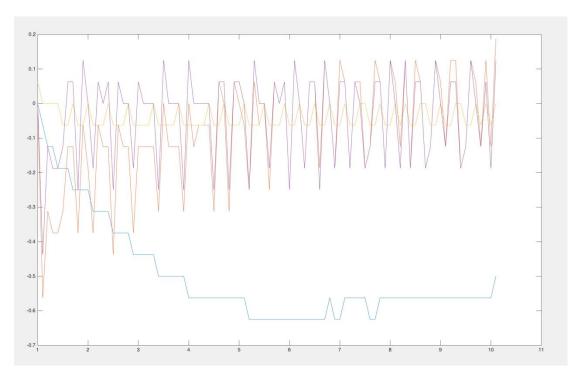

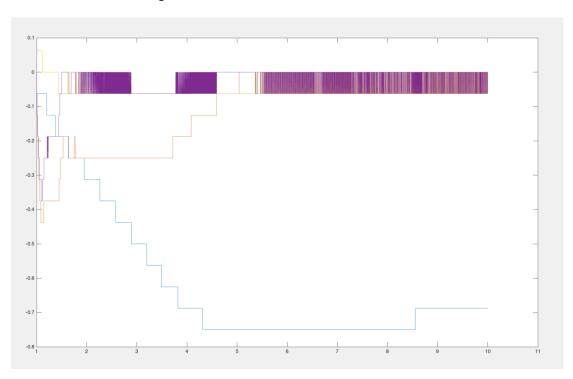

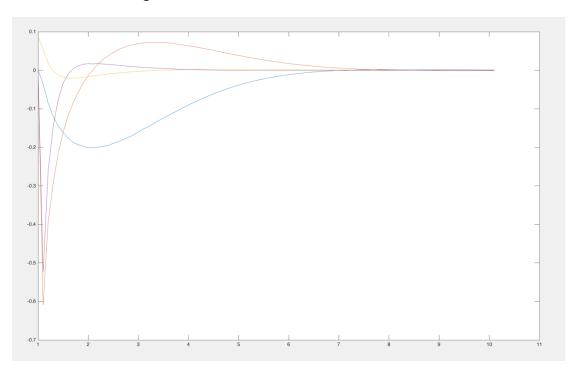
$\Gamma \iota \alpha \ (m,e) = (8,8)$

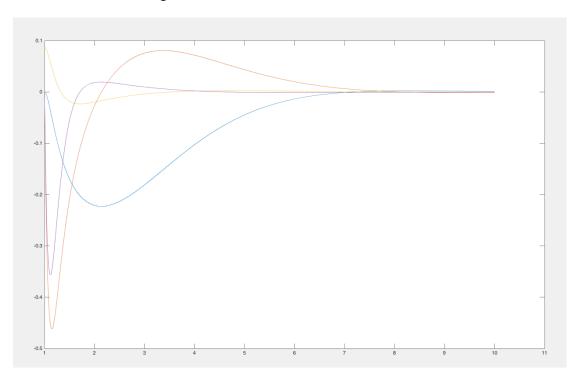

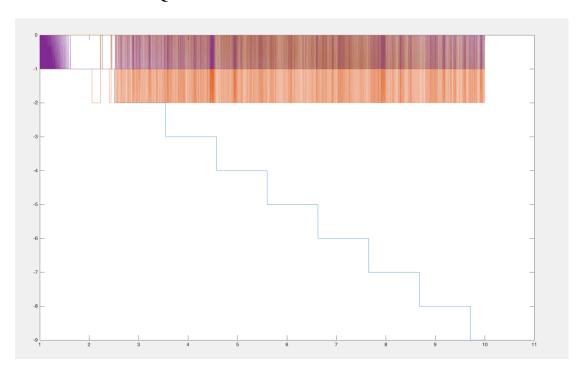

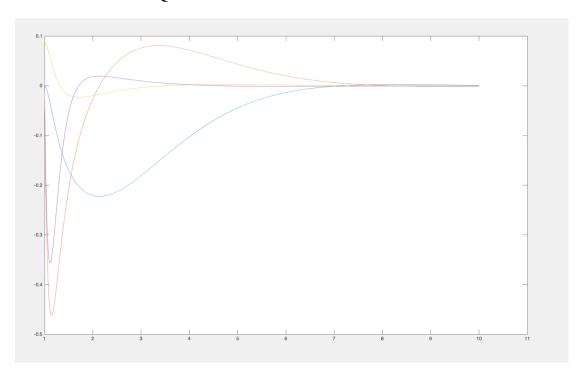

$\Gamma \iota \alpha \ (m,e) = (12,12)$

Εργαστήριο Ψηφιακών Συστημάτων Ελέγχου Ακαδημαϊκό Έτος 2013-2014

Παρατηρούμε πως όσα περισσότερα bit mantissas και exponent χρησιμοποιούμε θα έχουμε μικρότερο σφάλμα κβάντισης και άρα μεγαλύτερη ακρίβεια.